

Legea nr. 78 din 8 mai 2000
pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Versiunea consolidată cu modificările legislative apărute până la data de 29 martie 2007

- Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 334/2001;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 161/2003, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 521/2004;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2005;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2006;
- Legea nr. 69/2007.

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

- a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;
- b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;
- c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;
- d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;
- e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;
- f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;
- g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a) - f), în condițiile prevăzute de lege.

CAP. 2

Reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane, în scopul prevenirii faptelor de corupție

ART. 2

Persoanele prevăzute la art. 1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

ART. 3

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a), precum și persoanele care dețin o funcție de conducere, de la directori inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome, companiilor naționale, societăților naționale, societăților comerciale la

care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar majoritar, au obligația să își declare averea în condițiile prevăzute de Legea nr. 115/1996 privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere.

(2) Nedepunerea declarației de avere de către persoanele prevăzute la alin. (1) atrage declanșarea din oficiu a procedurii de control al averii în condițiile Legii nr. 115/1996.

ART. 4

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a) și c) au obligația să declare, în termen de 30 de zile de la primire, orice donație directă ori indirectă sau daruri manuale primite în legătură cu exercitarea funcțiilor sau atribuțiilor lor, cu excepția celor care au o valoare simbolică.

(2) Dispozițiile Legii nr. 115/1996 referitoare la modalitatea depunerii declarației de avere se aplică în mod corespunzător și în cazul prevăzut la alin. (1).

CAP. 3

Infrațiuni

SECȚIUNEA 1

Categorii de infracțiuni

ART. 5

(1) În înțelesul prezentei legi, sunt infracțiuni de corupție infracțiunile prevăzute la art. 254 - 257 din Codul penal, la art. 6¹ și 8² din prezenta lege, precum și infracțiunile prevăzute în legi speciale, ca modalități specifice ale infracțiunilor prevăzute la art. 254 - 257 din Codul penal, și la art. 6¹ și 8² din prezenta lege.

(2) În înțelesul prezentei legi, sunt infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție infracțiunile prevăzute la art. 10 - 13.

(3) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și infracțiunilor menționate la art. 17, care sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție sau cu cele asimilate acestora.

(4) Dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile și infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene prevăzute la art. 18¹ - 18⁵, prin sancționarea cărora se asigură protecția fondurilor și a resurselor Comunităților Europene.

SECȚIUNEA a 2-a

Infrațiuni de corupție

ART. 6

Infrațiunile de luare de mită - prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită - prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite - prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență - prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.

ART. 6¹

(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea faptă.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii prevăzute la alin. (1) se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazul prevăzut la alin. (2).

ART. 7

(1) Fapta de luare de mită, prevăzută la art. 254 din Codul penal, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. 2 din Codul penal privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control.

(2) Fapta de dare de mită săvârșită față de una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) sau față de un funcționar cu atribuții de control se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 255 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.

(3) Dacă infracțiunile prevăzute la art. 256 și 257 din Codul penal, precum și infracțiunile prevăzute la art. 6¹ și 8² din prezenta lege au fost săvârșite de una dintre persoanele menționate la alin. (1) și (2), maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

ART. 8

Constituie infracțiunile prevăzute la art. 254 - 257 din Codul penal, art. 6¹ și 8² din prezenta lege și faptele incriminate în aceste texte săvârșite de manageri, directori, administratori, cenzori sau alte persoane cu atribuții de control la societățile comerciale, companiile și societățile naționale, regiile autonome și la orice alți agenți economici.

ART. 8¹

Prevederile art. 254 - 257 din Codul penal și ale art. 6¹ și 8² din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și următoarelor persoane:

a) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul unei organizații publice internaționale la care România este parte;

b) membrilor adunărilor parlamentare ale organizațiilor internaționale la care România este parte;

c) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul Comunităților Europene;

d) persoanelor care exercită funcții judiciare în cadrul instanțelor internaționale a căror competență este acceptată de România, precum și funcționarilor de la grefele acestor instanțe;

e) funcționarilor unui stat străin;

f) membrilor adunărilor parlamentare sau administrative ale unui stat străin.

ART. 8²

Promisiunea, oferirea sau darea, direct ori indirect, de bani sau alte foloase unui funcționar al unui stat străin ori al unei organizații publice internaționale, pentru a îndeplini sau a nu îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu, în scopul obținerii unui folos necuvenit în cadrul operațiunilor economice internaționale, se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani.

ART. 9

În cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta secțiune, dacă sunt săvârșite în interesul unei organizații, asociații sau grupări criminale ori al unuia dintre membrii acesteia sau pentru a influența negocierile tranzacțiilor comerciale internaționale ori schimburile sau investițiile internaționale, maximul pedepsei prevăzute de lege pentru aceste infracțiuni se majorează cu 5 ani.

SECȚIUNEA a 3-a

Infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție

ART. 10

Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:

a) stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate, față de valoarea comercială reală, a bunurilor aparținând operatorilor economici la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare ori de executare silită, de reorganizare sau lichidare judiciară ori cu ocazia unei operațiuni comerciale, ori a bunurilor aparținând autorității publice sau instituțiilor publice, în cadrul unei acțiuni de vânzare a

acestora sau de executare silită, săvârșită de cei care au atribuții de conducere, de administrare, de gestionare, de executare silită, de reorganizare ori lichidare judiciară;

b) acordarea de subvenții cu încălcarea legii, neurmărirea, conform legii, a destinațiilor subvențiilor;

c) utilizarea subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate, precum și utilizarea în alte scopuri a creditelor garantate din fonduri publice sau care urmează să fie rambursate din fonduri publice.

ART. 11

(1) Fapta persoanei care, în virtutea funcției, a atribuției ori a însărcinării primite, are sarcina de a supraveghea, de a controla sau de a lichida un agent economic privat, de a îndeplini pentru acesta vreo însărcinare, de a intermedia sau de a înlesni efectuarea unor operațiuni comerciale sau financiare de către agentul economic privat ori de a participa cu capital la un asemenea agent economic, dacă fapta este de natură a-i aduce direct sau indirect foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită într-un interval de 5 ani de la încetarea funcției, atribuției ori însărcinării, aceasta se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

ART. 12

Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale;

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

ART. 13

Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

ART. 13¹

Infrațiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.

ART. 13²

Infrațiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infrațiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infrațiunea de abuz în serviciu prin îngădirea unor drepturi, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.

ART. 14

Dacă faptele prevăzute la art. 12 și 13 sunt săvârșite în condițiile art. 9, maximul pedepsei prevăzute de lege se majorează cu 3 ani.

ART. 15

Tentativa la infrațiunile prevăzute în prezenta secțiune se pedepsește.

ART. 16

Dacă faptele prevăzute în prezenta secțiune constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infracțiuni mai grave, acestea se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile stabilite în aceste legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Infrațiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție

ART. 17

În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:

a) tăinuirea bunurilor provenite din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a, precum și favorizarea persoanelor care au comis o astfel de infracțiune;

b) asocierea în vederea săvârșirii unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau la lit. a) din prezentul articol;

c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune;

d) abuzul în serviciu contra intereselor publice, abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor și abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, săvârșite în realizarea scopului urmărit, printr-o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

d¹) șantajul, săvârșit în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

e) infracțiunile de spălare a banilor, prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, atunci când banii, bunurile sau alte valori provin din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

f) contrabanda cu bunuri provenite din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșită în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune;

g) infracțiunile prevăzute în Legea nr. 87/1994*) pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, săvârșite în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

h) infracțiunea de bancrută frauduloasă și celelalte infracțiuni prevăzute în Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

i) traficul de droguri, traficul de substanțe toxice și nerespectarea regimului armelor de foc și al munițiilor, săvârșite în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

j) infracțiunile de trafic de persoane, prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, săvârșite în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

k) infracțiunea prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, săvârșită în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a.

*) Legea nr. 87/1994 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 241/2005.

ART. 18

(1) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. a) - d¹) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Codul penal pentru aceste infracțiuni, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(2) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. e) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, al căror maxim se majorează cu 3 ani.

(3) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. f) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 141/1997*) privind Codul vamal al României, al căror maxim se majorează, în cazul contrabandei simple, cu 3 ani, iar în cazul contrabandei calificate, cu 5 ani.

(4) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. g) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 87/1994**) pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(5) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. h) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 31/1990, republicată, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(6) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. i) privind traficul de droguri se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, al căror maxim se majorează cu 2 ani, infracțiunea privind traficul de substanțe toxice se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 312 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani, iar infracțiunea de nerespectare a regimului armelor și munițiilor se sancționează cu pedepsele prevăzute la art. 279 din Codul penal al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(7) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. j) privind traficul de persoane se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(8) Infracțiunea prevăzută la art. 17 lit. k) se sancționează cu pedeapsa prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.

*) Legea nr. 141/1997 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 86/2006.

**) Legea nr. 87/1994 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 241/2005.

SECȚIUNEA 4¹

Infrațiuni împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene

ART. 18¹

(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

ART. 18²

(1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin. (1).

ART. 18³

(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

ART. 18⁴

Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 18¹ - 18³ se pedepsește.

ART. 18⁵

Încălcarea din culpă, de către director, administrator sau persoana cu atribuții de decizie sau de control în cadrul unui agent economic, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă a avut ca rezultat săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 18¹ - 18³ sau săvârșirea unei infracțiuni de corupție ori de spălare a banilor în legătură cu fondurile Comunităților Europene, de către o persoană care se află în subordinea sa și care a acționat în numele aceluia agent economic, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

SECȚIUNEA a 5-a Dispoziții comune

ART. 19

În cazul săvârșirii infracțiunilor la care se referă prezentul capitol, banii, valorile sau orice alte bunuri care au fost date pentru a determina săvârșirea infracțiunii sau pentru a răsplăti pe infractor ori cele dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, se confiscă, iar dacă bunurile nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

ART. 20

În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

CAP. 4

Dispoziții procedurale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 21

(1) Infracțiunile prevăzute de prezenta lege ca infracțiuni de corupție sau ca infracțiuni asimilate acestora ori ca infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție, dacă sunt flagrante, se urmăresc și se judecă potrivit dispozițiilor art. 465 și art. 467 - 479 din Codul de procedură penală.

(2) Dacă infracțiunile prevăzute la alin. (1) nu sunt flagrante, urmărirea penală și judecata se efectuează potrivit procedurii de drept comun.

ART. 22

În cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror.

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții speciale privind descoperirea și urmărirea infracțiunilor

ART. 23

(1) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate să înștiințeze organul de urmărire penală sau, după caz, organul de constatare a săvârșirii infracțiunilor, abilitat de lege, cu privire la orice date din care rezultă indicii că s-a efectuat o operațiune sau un act ilicit ce poate atrage răspunderea penală, potrivit prezentei legi.

(2) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate, în cursul efectuării actului de control, să procedeze la asigurarea și conservarea urmelor infracțiunii, a corpurilor delictive și a oricăror mijloace de probă ce pot servi organelor de urmărire penală.

ART. 24

Persoanele prevăzute la art. 1 lit. e), care cunosc operațiuni ce antrenează circulația de capitaluri sau alte activități, prevăzute la art. 1, privind sume de bani, bunuri sau alte valori ce se presupune că provin din infracțiuni de corupție sau asimilate acestora ori din infracțiuni ce au legătură cu acestea, au obligația să sesizeze organele de urmărire penală sau, după caz, organele de constatare a săvârșirii infracțiunii ori organele de control, abilitate de lege.

ART. 25

(1) Îndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 nu constituie o încălcare a secretului profesional sau bancar și nu atrage răspunderea penală, civilă sau disciplinară.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) se aplică chiar dacă cercetarea sau judecarea faptelor semnalate a condus la neînceperea sau încetarea urmăririi penale ori la achitare.

(3) *** Abrogat

(4) Neîndeplinirea cu rea-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 constituie infracțiuni și se pedepsesc potrivit art. 262 din Codul penal.

ART. 26

Secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului exercitat în condițiile legii, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale, și nici instanței de judecată. Datele și informațiile solicitate de procuror sau de instanța de judecată se comunică la cererea scrisă a procurorului, în cursul urmăririi penale, sau a instanței, în cursul judecății.

ART. 26¹

(1) În cazul în care există indicii temeinice și concrete că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea de către un funcționar a unei infracțiuni de luare de mită, prevăzută de art. 254 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite, prevăzută de art. 256 din Codul penal, sau de trafic de influență, prevăzută de art. 257 din Codul penal, procurorul poate autoriza folosirea investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală, în scopul descoperirii faptelor, identificării făptuitorilor și obținerii mijloacelor de probă.

(2) Investigatorii sub acoperire sunt lucrători operativi din cadrul poliției judiciare, anume desemnați în acest scop, în condițiile legii.

(3) Investigatorii cu identitate reală sunt lucrători operativi din cadrul poliției judiciare.

(4) Autorizarea folosirii investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală este dată prin ordonanță motivată de procurorul competent să efectueze urmărirea penală, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile, care poate fi prelungită motivat numai dacă temeiurile care au determinat autorizarea se mențin. Fiecare prelungire nu poate depăși 30 de zile, iar durata totală a autorizării, în aceeași cauză și cu privire la aceeași persoană, nu poate depăși 4 luni.

(5) Ordonanța procurorului prin care se autorizează folosirea investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penală, următoarele:

a) indiciile temeinice și concrete cu privire la săvârșirea sau la pregătirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal;

b) funcționarul față de care există presupunerea că a săvârșit sau pregătește săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal, atunci când identitatea acestuia este cunoscută;

c) activitățile pe care investigatorul sub acoperire sau investigatorul cu identitate reală este autorizat să le efectueze;

d) identitatea sub care investigatorul sub acoperire urmează a efectua activitățile autorizate;

e) perioada pentru care se dă autorizarea.

(6) Investigatorii sub acoperire sau investigatorii cu identitate reală pot fi autorizați să promită, să ofere sau, după caz, să dea bani ori alte foloase unui funcționar, în condițiile prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal.

(7) Procesele-verbale încheiate de investigatorii sub acoperire sau de investigatorii cu identitate reală cu privire la activitățile desfășurate, autorizate în condițiile alin. (6), pot constitui mijloace de probă și pot fi folosite numai în cauza penală în care a fost dată autorizarea.

(8) Identitatea reală a investigatorilor sub acoperire nu poate fi dezvăluită în timpul ori după terminarea acțiunii acestora.

(9) Procurorul competent să autorizeze folosirea unui investigator sub acoperire are dreptul să-i cunoască adevărata identitate, cu respectarea secretului profesional.

(10) Investigatorii sub acoperire sau investigatorii cu identitate reală pot fi audiați ca martori în condițiile art. 86² din Codul de procedură penală.

ART. 27

(1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute în prezenta lege, în scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorului, procurorul poate să autorizeze motivat, pe o durată de cel mult 30 de zile:

- a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;
- b) punerea sub supraveghere sau interceptarea comunicațiilor;
- c) accesul la sisteme informaționale;
- d) comunicarea de înscrisuri, documente bancare, financiare ori contabile.

(2) Pentru motive temeinice autorizarea prevăzută la alin. (1) poate fi prelungită, în aceleași condiții, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata maximă a măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - c) autorizate este de 4 luni.

(3) În cursul judecății, instanța poate dispune prelungirea măsurilor prevăzute la alin. (1), prin încheiere motivată.

(4) Dispozițiile art. 91¹ - 91⁵ din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

ART. 28 *** Abrogat

ART. 29

(1) Pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate.

(2) *** Abrogat

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune

ART. 30

Hotărârea judecătorească definitivă de condamnare sau de achitare se poate publica în ziarele centrale sau, după caz, locale, menționate în hotărâre.

ART. 31

(1) Prevederile prezentei legi se completează, în ceea ce privește urmărirea și judecata, cu dispozițiile Codului de procedură penală.

(2) Dispozițiile Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și prezentei legi, în măsura în care aceasta nu prevede altfel.

CAP. 5

Dispoziții finale

ART. 32 *** Abrogat

ART. 33

Orice prevedere contrară prezentei legi se abrogă.
